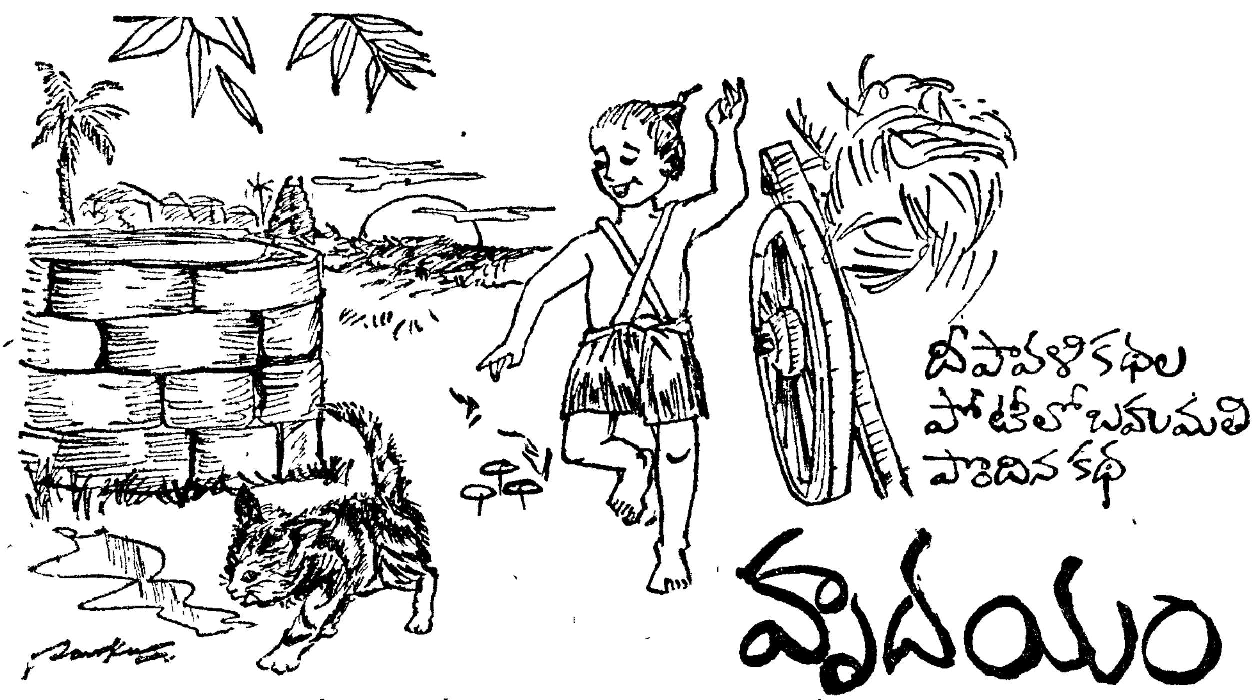

దీపావళి కథల పోటీలో బహుమతి పొందిన కథ

హృదయం

'మొద్దు !'

"వాడొట్టి 'రాయి' !"

'అయ్యా అవ్వా అక్కా ఎవ లొద్దూ వాడికి ఏ ప్రేమల్లేవ్ దున్న 'పోతు !' ఇలా ఎన్నో తిట్లు తిన్న బుచ్చిగాడు కరగడని ఊరందరి చేతా అనిపించుకున్న బుచ్చిగాడూ కరిగిపోయిన మంచులాగ తెగిపోయిన పైపులాగ ఒంటే ఏడుస్తున్నాడు.

వాడేడుస్తుంటే చాలామందికి ఆశ్చర్యంగా వుంది.

మంచం మీద పడుకుని పడుకుని, మంచమే తనై తనే మంచమై జీవించిన నాయనమ్మ ప్రమోషన్లొచ్చినట్టు మంచం మీంచి నరగ 'పాడె' మీదికి, పాడె మీంచి తిన్నగా కాడు మీదికి వెళ్ళిపోయినప్పుడు ఆ ఊరంతా ఏడిచింది— కానీ బుచ్చిగాడు ఏడ్వలేదు

గాంధీగారి లాగ బతకాలనీ, గాంధీగారి లాగే చావాలనీ కలలు కన్న వాళ్ళ రాజకీయపు దిక్కు పెదనాన్నగారి శవయాత్రకు ఊరు ఊరంతా ఏడ్చింది. కానీ, బుచ్చిగాడు మాత్రం ఏడ్వలేదు.

అమ్మలే తన సర్వమనీ, చుట్టాలే తను గడించిన నోట్ల కట్టలనీ భావించి తన సర్వస్వాన్ని బంధు పోషణ కోసం ధార పోసిన అమ్మ తరపు మిషాల తాతయ్య చనిపోయినప్పుడు బంధుకోటి అంతా ఏడ్చింది— కానీ, బుచ్చిగాడు మాత్రం ఏడ్వలేదు.

అందుకే వాణ్ణి 'రాయి' అన్నారంతా—

ఆ రోజు 'మూత్కా' ముందని అందరూ అరుగుమీదే పడుకున్నారు. తనొక్కడే వేరుగా వాకిట్లో పడుకున్నాడు. ఏ రాత్రికో పక్కకి తిరిగి నిద్రలోనే చెయ్యి వేసి చూశాడు. ఏదో వెలితి కనిపించినట్టయింది. కావల్సిందేదో లేనట్టు పీలయి పక్కంతా తడిమి చూశాడు కళ్ళు తెరవకుండానే. అకస్మాత్తుగా భయపడ్డట్టు లేచి కూచున్నాడు.

'తన నీలూ' 'తన నీలూ'

నీలు ఎక్కడా కనిపించట్లేదు. చీకటిగా ఉన్నా తెల్లారబోతున్నట్టు సన్నగా కనిపిస్తోంది. ఆ చుట్టుపట్ల వెదికాడు. ఎక్కడా నీలూ జాడలేదు. నిరాశపడ్డాడు. పూర్తిగా తెల్లారినాక వెదుకుదామని మెల్లగా ఒరిగాడు.

భయం ! ఆలోచన !

ఆలోచనలు దయ్యాల్లా పీక్కుతింటున్నాయి. భయం రంపంలా కోస్తోంది. 'నీలూ' అని అరుద్దామనుకున్నాడు. నోరు రాలేదు. నిద్రరాలేదు. పెరట్లో దొడ్లో వెదుకుదామని లేచాడు. చిన్నగా అడుగు లేస్తూ తీక్షణంగా చూడసాగాడు.

తెల్లారుతోంది. వెలుతురొచ్చేస్తోంది.

సూర్యుడు 'నేనున్నాలే నీ నీలూని వెదికిపెడతా' నన్నట్టు పైకొచ్చేస్తున్నాడు. బుచ్చిగాడికి సూర్యుడంటే భలే ప్రేమ. అప్పుడప్పుడూ బుచ్చిగాడనుకునేవాడు — 'నీలూ లేకున్నా సూరీడు లేకున్నా బావి కాడి చింతచెట్టు లేకున్నా తను బతికేవాడు కాడేమో' నని.

ఆ మూడే తను చాలా ఇష్టపడేది. ఆ మూడే తన పంచప్రాణాలు. నీలూ కనిపించక పోయేసరికి బుచ్చిగాడికి పిచ్చెక్కుతున్నట్టనిపించింది.

లైలా ప్రాణం మజ్నూ దగ్గర ఉన్నట్టు, దొర ప్రాణం చిలకమ్మ మీదున్నట్టు ఆ వూరు షావుకారు ప్రాణం తిజోరీలో ఉన్నట్టే బుచ్చిగాడి ప్రాణం 'నీలూ' దగ్గర ఉంది.

నీలూ అంటే ప్రణయాధిదేవత కాదు, ఉడికించే ఆడది అంతకన్నా కాదు. తిజోరీ పేరు అసలే కాదు. వీటన్నిటి కన్నా ఎక్కువే బుచ్చిగాడికి.

నీలూ అంటే తన ఫ్రెండ్! తన సర్వస్వం !

కానీ, ఆ వూరందరికి మాత్రం నీలూ అంటే పిల్లి ! మామూలు పిల్లి ! చిన్న జంతువు.

ఆ పిల్లికోసం పొద్దుట్నించి మధ్యాహ్నం దాకా తిరిగాడు గడ్డివాములు, చొ

వాముల, పిడకల కుప్పలు ఏవేవో చాలా గాలించాడు. సీలు ఎక్కడా కనపళ్ళేదు.

బుచ్చికి భయమేసింది బాధేసింది. చచ్చిపోదామని కూడ అనిపించింది.

చివరంకి ఏదీతోచక బావి దగ్గరి కెళ్ళాడు. చింతచెట్టు కడుపులో కూచుండి ఏడుస్తున్నాడు. చిన్న రాయి తీసుకుని చెట్టుమీద పిచ్చిగా చెక్కాడు. అప్రయత్నంగా పిల్లి [బొమ్మ] కనిపించినట్టయింది. చిన్నగా ఏడ్వటం మొదలెట్టాడు.

చాలా సేపు గడిచింది. తన కోసం ఎవరూ రాలేదు. సూర్యుడు ధైర్యం చెప్పటానికి వెన్ను తడుతున్నట్టు అనిపించింది. చింతచెట్టు తన కన్నీళ్ళు తుడవటానికి కొమ్మల చేతులు వొంచుతున్నట్టనిపించింది.

బుచ్చిగాడి కళ్ళు అలిసి పొయ్యాయి. చిన్నగా నిద్రపట్టింది.

బుచ్చిగాడికి నిండా కొడితే ఏడెనిమిదేళ్ళు కూడా ఉండవ్. ఎర్రగా మేడపండులా ఉండకపోయినా నల్లగా బొగ్గులా మాత్రం ఉండడు. అయినా అందరు 'కర్రోడా' అనే ఎగతాళి చేస్తారు. పళ్ళు అసహ్యంగా లేకున్నా, ముఖం భయంకరంగా లేకున్నా కాళ్ళు వెనక్కి లేకున్నా యింట్లో వాళ్ళు 'దయ్యమా' అనే పిలుస్తారు. అందుకె వాళ్ళంటే కసి వాడికి. అసలు-మనుషులంటే, వాళ్ళ అలికిడంటే, అరువుతెచ్చుకున్న వాళ్ళ మాటలంటే, అతికించుకున్న వాళ్ళ ప్రేమలంటే 'బుచ్చి'కి విపరీతమయిన కసి.

పచ్చ్రమని స్నానం చేయించే దిక్కెవరూ లేనందుకు వాడు దుమ్ముగొట్టుకుని దుమ్ములో తేలి దుమ్ములాగే ఉన్నట్టుంటాడు. చింపిరా చినిగిన నిక్కరు-దానికి పొడుగాటి రెండు నాడాలు-అవి ఆ భుజం మీంచొకటీ, ఈ భుజం మీంచొకటి అడ్డంగా పాకి వీపుమీద, పొట్టమీద రెండు 'క్రాస్' గుర్తులుగా మారి ముందు నిక్కరు పట్టీలకు ముడెయబడి ఉంటాయి. అంగీ తొడుక్కోవటం వాడి కెప్పుడూ అలవాటు లేదు. అందరిలాగే వెంట్రుకలు పొత్తుగానే వున్నా వాటి మధ్య పిలకముడి సన్నగా వేలాడుతూ ఉంటుంది. క్రాఫ్‌లో పిలక చాలా వికారంగా ఉంటుందనీ, దాన్ని కత్తిరించమనీ 'బుచ్చి' ఎంత మొత్తుకున్నా వాళ్ళింటివాళ్ళు వినలేదు. యముడాల

రూ. 600 లు
బహుమతి పొందిన కథ

రాజేశుని మొక్కు తీర్చాకకాని, దాన్ని కదపటానికి నసేమిరా వీల్లేదంటారు. ఆ పిలకె వాడి చుట్టూ ఉండే పిల్ల జనాలకు వికారంగా ఉంది. పిలకముడి పీకుతూ వేళాకోళమాడేవారు. అందుకే-బుచ్చివాళ్ళెవరితోనూ కలిసుండే వాడు కాదు. ఏ ఒక్కరితోనూ స్నేహం చెయ్యాలని కిష్టపడలేదు. ఊరవతల బావి దగ్గరి చింత చెట్టు కింద ఒంటరిగా గడిపేవాడు పొద్దంతా.

బుచ్చి వాళ్ళది మిడిల్ క్లాస్‌లో లోయర్ స్టెప్ రైతు కుటుంబం. వాళ్ళ వంశంలో పెద నాన్నకి తప్ప ఎవరికీ చదువు అంటలేదు. బుచ్చి తల్లి తండ్రులకు జీవితమంటే కష్టపడటం పండించటం సంపాయించటం తప్ప అంతకు మించినవీ ఎంతో విలువైనవి ఉంటాయనితెలియదు. బుచ్చి వాళ్ళ అక్కకి అంతకన్నా తెలీదు. ఫలితంగా బుచ్చి కోరుకునేది వాళ్ళ ముగ్గురిలోనూ దొరకలేదు.

నాలుగేళ్ళప్పుడే బుచ్చిని గాడా స్కూలుకి పంపారు. మొదట్లో స్కూలుకి వెళ్ళటం, పిల్లలతో కలిసి గెంతటం, ఆడటం బాగానే అనిపించింది. మాష్టారు మీద కూడా మహా ఇష్టంగా ఉండేది. అక్షరాలు దిద్దటం, అందరికన్నా ముందుగా రాసి అప్పచెప్పాలని పోటీ పడటం- ఏడాదిముందే స్కూల్లో చేరిన సుందరం గాన్ని దాటేసి కొత్త అక్షరాలు పెట్టించుకోటం - కబడ్డీ ఆటలో లావుగ ఉండే రాజుగాన్ని కాలుబట్టి లాగటం భలే గమ్మత్తుగా ఆనందంగా అనిపించింది.

రాను రాను పిల్లలందరికీ బుచ్చిగాడి మీద వాడి చురుకుదనం మీద ఈర్ష్య మొలిచింది. మెల్లగా ఎగతాళి చెయ్యటం మొదలెట్టారు. పిలకతో - పిచ్చి పిచ్చి పేర్లతో పరిహాస మాడటం తనకు భరించ రానిదై పోయింది. అయినా- మాష్టారు మెప్పులు వీటన్నిటినీ అధిగమించ జేసాయి.

ఓరోజు మాష్టారు ఆప్యాయంగా పిలిచారు. తన తేలివితేటల్ని ఆకాశానికెత్తాడు. పొగిడాడు పొంగించాడు. అసలు విషయము మెల్లగ బయట పెట్టాడు. బాపు నడిగి మక్కజొన్న కంకులు తీసుకు రమ్మన్నాడు. బుచ్చిగాడికి మాష్టారు మీద బాగా కోపం వొచ్చేసింది.

ఇంట్లో అడగలేక, మాష్టారి కోరిక తీర్చలేక వారం రోజులు స్కూలుకి వెళ్ళకుండా తప్పుకు తిరిగాడు. ఎనిమిదో నాడు స్కూలుకి వెళితే మాష్టారు. ఏదో నెపం పెట్టి కొట్టిన దెబ్బలు బుచ్చిగాడిని చదువు నుంచే దూరం చేశాయంటే అతిశయోక్తిలా కనిపించినా నిజం అది.

అప్పట్నుంచి ఇంట్లో తెలియకుండా స్కూలుకి ఎగ్గొట్టడం మొదలెట్టాడు. ఏ పనీ వచ్చక, ఎవరితోనూ కలవక 'ఏకాకి'గా

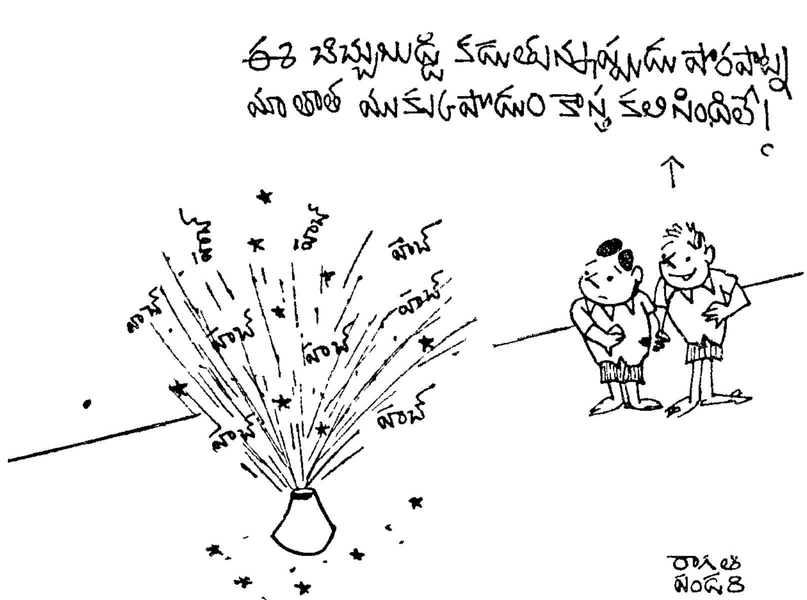

1980 సినీ డైరీ

మీకు కావాలా? అయితే ఈ క్రింది అడ్రసుకు 2 రూ.లు మనియార్డరు చేయండి. వెంటనే పాతకొత్త నటీనటుల, దర్శకుల, రచయితల, సినీనిర్మాణ సంస్థల తాజా అడ్రసులు (ఫోను నంబర్ల తోసహా) గల 1980 సినీ డైరీ పంపబడును.

వై. కె. మూర్తి,
దాసరివారివీధి, విజయవాడ-2.

డా.పి వి.కె.రావ్, B.A. సెక్స్ స్పెషలిస్ట్

వైద్య విద్వాన్ — వైద్యాచార్య హస్తప్రయోగం, వరములబల హీనత, అంగము చిన్నదగుట, స్వప్నస్కలనము, శుక్లనష్టము సుఖరోగములకు, మా వ సి క వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స, పోస్టుద్వారాకూడాచికిత్సగలదు.

రావూస్ క్లినిక్,
టి.బి. రోడ్, తెనాలి, ఫోన్ : 700.

స్వయం ఉపాధి

ఫొటోగ్రఫీ మరియు స్క్రీన్ ప్రింటింగు పనులను పోస్టుద్వారా నేర్చుకొని సులభముగా పనిచేసి సంపాదించవచ్చును. అన్ని రహస్యములు ఇంగ్లీషు, హిందీ మరియు తమిళ భాషలలో నేర్పబడును. ప్రాస్పెక్టసుకొరకు వ్రాయండి :

KALAIMATHI NILAYAM (A.S.)
Nanjai Thalaiyur - 639204
TAMILNADU

మీ జనరల్ నాలెడ్జి అభివృద్ధికి పదివందల ప్రశ్నలు, సమాధానాలు కల

క్విజ్ మాస్టర్స్ వాయిస్

BY

డా॥ కె. వాసుదేవరావు &
సి వి. ఎస్ ధన్.

కాపీలకు : కల్చరల్ ఫోరమ్,
బాపట్ల, గుంటూరు-2.
విడిప్రతి వెల రూ 10/-
పుస్తకవిక్రేతలకు మంచి కమీషన్ ఇవ్వబడును.

హృదయం

తిరిగేవాడు. సరిగ్గా ఆ సమయంలో లీలా గ్లాతేనేం బుచ్చి జీవితంలోకి ఓ పిల్లి ప్రవేశించింది. కొట్టొచ్చినట్టుండే వళ్లంటి మచ్చల్తో భీకరంగా వున్నా అతి దీనంగా వుండేవి దాని కళ్లు, చూపులు. కాళ్లూ మెడమీద తెల్లగానే వుంది. అయినా, దాన్నెవరూ పిలిచి పిడికెడెయ్యలేదు. అదే బలవంతంగా అంటి పెట్టుకుని ఉండేది. అక్కయ్యకు ఆపిల్లి అంటే అసహ్యంగా ఉండేది. బుచ్చిగాడిని కూడా మొదట్లో ఆ పిల్లి ఆకర్షించనే లేదు. అప్పుడప్పుడు విసుక్కుని రాయితో కొట్టేవాడు. ఒకోసారి తన బతుకూ దాని బతుకూ ఒకలాగే అనిపించి కాస్త జాలి పడేవాడు కూడా.

ఓ రోజున ఓవింత సంఘటన జరిగింది.

ఎవరో చిన్న పిల్లాడు 'క్రోడా' అని పిలుస్తూ బుచ్చిగాడి వెంట పడ్డాడు. చిన్నచిన్నగా రగుల్కొని కోపం మండిందేమో వాణ్ణి దొరక బుచ్చుకుని తల వొంచి వీపులో దిబదిబా గుద్ది ఇంట్లోకి పరిగెత్తుకొచ్చాడు. వచ్చేసరికి అవ్వ బావి కాడికి వెళ్ళినట్టుంది. పక్కన అరలో చప్పుడైంది. అక్క వంటింట్లో ఉందేమో. ప్రశాంతంగా నిశ్శబ్దంగా వుంది ఇల్లు. చప్పుడైందని భయం భయంగా తలుపు తీసి చూశాడు పిల్లి ఉట్టిక మీదికి దూకిందేమో చప్పుడైనట్టుంది. పిల్లి నోట్లో చిలక వేలాడుతూ వుంది. మూతివిరాంచి నెత్తురు కారిపోతుంది. చూస్తుంటే బుచ్చిగాడి మనసు ఉడికి పోయింది.

వెంటనే పిల్లిని కౌగలించు కుందామనిపించింది. పిల్లి గొప్పపని చేసిందనిపించింది. మెచ్చుకోవాలని అందుకోబోయాడు. పిల్లి పరిగెత్తింది.

బుచ్చికి అప్పటినుంచి పిల్లి అంటే అభిమానం!

దానికీ, తన బతుక్కీ ఏవో సామ్యాలు కల్పించుకుని పిల్లిని దగ్గర చేసుకోవటం మొదలెట్టాడు. తను తినేప్పుడు దానికొంత పెట్టటం— ముద్దుగా 'నీలూ' అని పిలిచి దాన్ని తినమని తనూ తినటం అలవాటుగా చేశాడు. రాను రాను అదో అనుబంధంగా మారిపోయింది.

ఆ మధ్య బడికెళ్ళటం లేదని పసికట్టి బుచ్చిగాడి బాపు కర్ర తీసుకుని బాదాడు. బాదుతూనె బడిదాకా తీసుకెళ్లాడు. అయినా—స్కూల్లో ఇముడలేక పోయాడు. ఆ రోజు అన్ని దెబ్బలు పడ్డా అక్క, అవ్వ ఎవ్వరూ దగ్గరికి తీయలేదు పిల్లి దగ్గరికి వొచ్చి నాకుతూ నిమిరింది. ఎంతగా దాని మనసు పంచిందో హాయిగా అనిపించింది. చచ్చిపోయిన నాయనమ్మ అప్పుడు కాసేపు కావడం పెట్టింది.

' ఆ తర్వాత ఇంటి మీద అలిగి చింత చెట్టు కిందే రెండ్రోజులున్నప్పుడు పిల్లే తోడుగా ఉంది. అసహాయ స్థితిలో బాధపడుతూ సానుభూతిగా తనపక్కే కూచుంది. ఆనాడు దాని మనసుగురించి ఆలోచిస్తుంటే 'నీలూ' అని పిలవాలనీ, దాంతో 'దోస్తీ' చేయాలనీ ఏమేమో అనిపించింది. రోజు రోజుకూ దాని గుణం చేష్టలు మరింత నచ్చుతూ వొచ్చాయి.

చప్పుళ్ళ వల్ల రక్తపు పోటు

పట్టణాలలో నివసించే ప్రజలు, ఫ్యాక్టరీలలోపనిచేసేకార్మికులుఎక్కువ కాలం అధికశబ్దాల మధ్యకాలంగడుపుతుంటారు పల్లెసీమలలోవుండేప్రశాంతత పట్టణవాతావరణంలోలోపిస్తుంటుంది అనేక వాహనాల శబ్దాలు, యంత్రాలు కలిగించే శబ్దాలు మనుషులలో చెవిటితనాన్ని కలగ చేస్తాయని యింతకు ముందే కనుగొన్నారు ప్రస్తుతం యీ శబ్దాలుమనుషులలోఅధిక రక్తపుపోటు కూడాకలుగచేస్తాయి; వీటివలన గుండె జబ్బులుకూడా రావడానికి అవకాశంకలదని పశ్చిమ బెర్లిన్‌లోనిఫెడరల్ హెల్తు ఏజెన్సీవారు కనుగొన్నారు. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థవారు కూడా ఎంతో ప్రాముఖ్యతగల యీ ఫలితాలను పరిశీలిస్తున్నారు. ఎక్కువ శబ్దాల మధ్య పని చేసే కార్మికులు వారి ఆరోగ్యానికి భంగం కలగకుండా వుండడానికి 'హెడ్ ఫోన్స్' అనబడే ప్రత్యేక సాధనాలను వాడుతున్నారు. వీటివలన ఆ శబ్దాలు కార్మికులకు ఎక్కువగా వినిపించవు. ఆ విధంగా కార్మికులలో ఏర్పడే అసాధారణ అనారోగ్య పరిస్థితులను కొంత వరకు అరికట్ట వచ్చును.

అవ్వ రెండోజుల్తర్వాత చింతదగ్గిరి కొచ్చి బతిమాలింది తనని ఇంటికి తీసు కొచ్చింది అదీ ముసలిదాని బాధ పడలేక చేసారని బుచ్చిగాడికి తెలియదు. ఇంట్లో వాళ్ళమీదా కొంచెం కొంచెం ఇష్టం అని పించింది. అదీ ఎన్నోరోజులుండలేదు. ఆ రోజు రాత్రి తను పడుకుని నీలాతో ఆడు కుంటున్నాడు. అది తననూ, తను దాన్నీ బులిపిస్తున్నాడు.

'బుచ్చీ' అని పిలిచాడు బాపు.

తను వెళ్ళాడు. దగ్గరకు తీసుకుని ఆప్యాయతనంతా వెళ్ళపోశాడు. మామంచి 'బుచ్చి' అని వీపు నిమిరాడు. 'కాళ్ళు లాగు తున్నాయి. కాస్త తొక్కరా' అన్నాడు. తొక్కటం మొదలెట్టినా మనసు అనేక విధాలుగా పోతోంది. పిలిచి తొక్కమంటే కోపం వచ్చేదికాదు. కాసేపు మెచ్చుకుని పొంగించి చెబితే కోపం వచ్చింది. ఎందుకో ఆ అనగటంలో స్వార్థం కనిపించింది. తెచ్చి పెట్టుకున్న ప్రేమ కనిపించింది. బుచ్చి గాడి ఆలోచన్లు విపరీతంగా ఉన్నాయి. అవ్వ అలాగే చేసింది. చాలా సార్లు పిలచు కుని పప్పులు పెడతానని ఆశ పెట్టేది. సాకలోళ్ళింటికెళ్ళి చీర ఉతికిందేమో తెమ్మనటమో, కుమ్మరోళ్ళింటికెళ్ళి తుంటు పోసుకోను 'మన్ను' అడక్క రమ్మనటమో చేసేది పని చెప్పటం తప్పనిపించకపోయినా ఆశపెట్టటం- ఆప్యాయత చూపటం అంతా వాళ్ళ అవసరాలకే వన్నట్లుండేది. అక్కయ్యా అంతే. అంతా అంతే అంద రిలో అదే గుణం. మనుష్య జాతిలోనే ఉంటుందేమో- పిల్లిలో అదేదీలేదు.

అందుకే- నీలా కోసం తనేమైనా చేస్తాడు. నీలా పొగడదూ. పొంగించదు. అవసరానికి ఆప్యాయత నటించదు. నీలా అంటే అంత ఇష్టమ్మరి.

బుచ్చి వేడిపించాలంటే ఎంత సులభమో ఆ ఊరందరికి తెలుసు. 'నీలా'ని ఏ చిన్నగా హింసించినా తను బాధపడేవాడు. అక్కయ్య నీలాని చాలా సార్లు దాచేసి ఏడిపించేది తనని. వీళ్ళందర్నీ కాదనీ ఒక పిల్లిని అంత ఆరాదించటం ఎవరికీ ఇష్టం లేదు ఓసారి- కావాలని వాళింట్లోవాళ్ళే తన నీలాని దాచారు. ఆ రోజంతా ఏడుపే- ఉపవాసమే.

ఎవరో తడుతున్నట్టయి అత్రంగా లేచాడు బుచ్చి. పొద్దు బారెడుంది. దిగాలు పడ్డట్టు కళ్ళు నలుముకుంటూ చూశాడు. ఎదురింటి మంగడు. తనని ఎప్పుడూ ఏడిపించటానికే ప్రయత్నించి ఈ రోజు వాడూ ఏడుపు ముఖం పెట్టాడు. గొంతు మెల్లగా బొంగురుగా పలికింది.

"చంపేసింర్రు" అన్నా బుచ్చి ఏమీ పలకలేదు

"నీ నీలని చంపేసింర్రు."

ఏమీ తోచలేదు బుచ్చిగాడికి. అర్థం కాలేదేది. చెవులు బద్దలౌతున్నట్టు, కళ్ళు మంటలు తున్నట్టు అనిపించింది.

"ఎవలు" గర్జించాడు మెరుపులాగ.

"దొమ్మరోల్లు"

"యాడ"

"గా మాదిళిండ్లవతలున్నరు ఏక్కణ్ణుం చొచ్చిందోఏమో పొదుగాల్నే మీ నీల మా చొప్పలకింద దాక్కుంది. అది దొమ్మరోల్లు జూసింర్రట పట్కపొయింర్రట. రొండు జాములకు మా అవ్వ జెప్పింది. నేనూ మైసడు దొమ్మరి గుడిసెల కాడికి పోయినం. ఏం గన్పించలే. వాళ్ళు పిల్లుల్ని కోస్కొని తింటురట. మీ పిల్లిని కూడా సంపొక్కని తినొచ్చు."

బుచ్చికి మాట రాలేదు. నోరు పడి పోయింది. అణువణువూ ఏదో రకంగా ఏడుస్తున్నట్టు కసితో వూగిపోతున్నట్టు అనిపించింది. పండ్లు పగతో ఉక్కిరిబిక్కి రవుతున్నాయి.

పరిగెత్తాడు బుచ్చి.

దొమ్మరి గుడిసెల్లేవ్. మంగడు చూపించిన చోట ఏ గుడిసెలూ లేవు.

వాళ్ళు భోజనాలు చేసి మకాం ఎత్తే శారని చెప్పారు పక్కనున్నవాళ్ళు.

చూస్తూ బుచ్చి దీనంగా నిలబడ్డాడు. నీలా అరుస్తున్నట్టనిపించింది. దొమ్మరోళ్ళమీద కసితీర్చుకోవాలనిపించింది. పరిగెత్తబోయాడు. కాలికి ఏదో తగిలిన ట్టయి కిందికి చూశాడు. నీలా కాలికి తను కట్టిన ఎర్ర గుడ్డపేలికా, కాలి చివర్న చెవులూ, తోక, చిన్న చిన్న భాగాలు కొన్ని ఉన్నాయక్కడ. అవి ఖచ్చితంగా 'నీలా' వేనని గుర్తుపట్టాడు. దోసిట్లోకి తీసు కుని అన్నిట్నీ కళ్ళకద్దుకున్నాడు. ఎక్కరు మూలన మడిచాడు.

బుచ్చిగాడి హృదయం తల్లడిల్లిపోతోంది.

తన ప్రేమకూ ఆత్మీయతకూ నీలా రూపం పోయాలో తెలీలేదు.

సంఘర్షణలో వోడి తిరిగి పోతున్నాడు.

ఛక్‌మని నాయనమ్మ చావు మెరిసింది మనసులో.

అంతే!

బొందలగడ్డకు నడిచాడు. చిన్న చిన్న కట్టెపుల్లలు ఏరుకొచ్చాడు. నాయనమ్మ సమాధి పక్కన కాడు పేర్చాడు. 'నీలా' మిగిలిన భాగాల్ని అందులో వేశాడు. మట్టు తిరిగి నిప్పంటించాడు.

అక్కడే ఏడుస్తూ నించున్నాడు బుచ్చి గాడు,

కాష్టంలోంచి పిల్లి లేచొస్తుం దన్నట్టు—!